

Obudź się! Dlaczego chcesz być taki jak wszyscy inni? Mieć to, co każdy ma? Dlaczego jest to ważniejsze niż bycie sobą – tym, jakim zostałeś stworzony? Na ulicach można zobaczyć tak wiele ludzi upadłych na duchu.

Z zewnątrz – szara masa bez oznak życia: wygląd zewnętrzny odzwierciedla wewnętrzny stan osoby. I ja, i ty jesteśmy w tej szarej masie. Lecz jakimi chcemy w niej być: tymi, którzy niosą radość czy szarość – wybór należy do nas.

Jak nie złać się z tłumem? Jak iść swoją drogą? Jak poczuć smak życia i wyróżniać się błyszczącymi radością oczami i uśmiechem? Odpowiedź jest. Trzeba być ze źródłem prawdy, radości i czystej, bezinteresownej miłości. Kim jest to źródło? To jest nasz Ojciec Niebieski. I mówi On:

„Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe” (Rz 12, 2).

Tak więc bycie sobą wymaga „**przemiany przez odnawianie umysłu**”. Dlatego najpierw powinieneś zwrócić uwagę na to, co myślisz o sobie i co mówisz o sobie? A potem – sprawdź, co Bóg myśli i mówi o tobie.

Sprawdź, ile razy w ciągu dnia mówisz: „**Ależ jestem głupcem**”, „**Jestem złym mężem/ojcem/matką/dzieckiem**”

’
„**Mam dwie lewe ręce**”

’,
„Jestem gruby”

’,
„Zawsze wszystko psuję”

itp. A także w naszej głowie mogą pojawiać się słowa innych ludzi, które ktoś nam powiedział: **„Jesteś brzydki”, „Ciągłe robisz za mało”, „A ktoś inny robi to lepiej”, „Ktoś inny to ma, a ty nie”, „Nawet nie próbuj – nic z tego nie wyjdzie”...**

Jeśli z dnia na dzień przez całe życie słyszysz to i akceptujesz, to wyobraź sobie, jaki ciężar nieprawdy bierzesz na siebie? Co w tym czasie stało się z twoim duchem?

Wróg może wykorzystać innych ludzi, aby zaatakować twoje poczucie godności jako człowieka cudownie stworzonego. Napisane jest bowiem: **„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył” (Rdz 1, 27). „A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre” (Rdz 1, 31). Słyszysz to? Jesteś stworzony na obraz Boga i jesteś bardzo dobry! (Rdz 1, 31)**

Bóg mówi również: **„Jesteś cudownie stworzony”** (por. Ps 138, 14), **„Ukochałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowałem dla ciebie łaskawość”**

(Jr 31, 3),

„Wybrałem cię i nie odrzuciłem”

(Iz 41, 9),

„Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”

(Mk 1, 11).

Oczywiście trudno jest uwierzyć w swoją wartość i siłę, gdy w naszym społeczeństwie zwykle zwraca się uwagę na swoje wady i żeby stale nad nimi pracować. A to, co jest dobre i co w sposób naturalny ci wychodzi, nie jest doceniane.

Od dzieciństwa jesteśmy wychowywani, że chwalenie siebie jest złe i nieskromne. A widzieć swoje słabości – mądre i piękne. Jednak pomnaża się to, na co skierowana jest uwaga.

Czy poznajesz sytuację:

– Wyglądasz dziś pięknie! Sukienka i makijaż bardzo ci odpowiadają!

– Oh! Co ty, sukienka stara, a pod oczami mam sińce!

Prawda jest taka, że jeśli sam nie widzisz w sobie dobra, inni nie będą w stanie dostrzec darów i talentów, które Bóg ci dał.

Podejdź do lustra i spójrz na siebie. Czyż to nie cud? Jesteś tak przyzwyczajony do swojego wizerunku, że nie zauważasz siebie. A z drugiej strony lustra patrzy na ciebie całe państwo komórek ze 130 bilionami mieszkańców. Co więcej, każda komórka jest osobnym mikropaństwem, w którym są własne fabryki, komunikacja, a nawet elektrownia. Jeśli spróbować zrobić człowieka z części radiowych, to wyszedł by ogromny wieżowiec. Tak, **„godn e podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę”**

(Ps 138, 14).

Dbanie o naszą samoocenę jest naszym obowiązkiem. Aby nasze własne myśli o samym sobie były uprzejme i przyjazne, potrzebujemy dużo cierpliwości, czasu i... wiary. Jezus mówi: **„Wszystko możliwe jest dla tego, kto wierzy”**

(Mk 9, 23). A jeśli trudno jest wierzyć, możemy zawołać:

„Wierzę, zaradź memu niedowiarstwu!”

(Mk 9, 24). Tak, zawołać i poprosić o pomoc! Albowiem

„Sam Pan, który pójdzie przed tobą, On będzie z tobą, nie opuści cię i nie porzuci. Nie lękaj się i nie drżj”

Czy myślisz o sobie dobrze?

Wpisany przez Бажэна Панасевіч
03.04.2022 00:00

(Pwt 31, 8).

A dziś możesz zrobić pierwszy krok na drodze odnowienia umysłu – zacząć dziękować. Dziękuj za to, za co naprawdę czujesz wdzięczność. Zapisz to i czytaj co jakiś czas! I zobaczysz, jak wiele masz!